Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 54 (406), Miercuri 6 Iulie 1955 ★ 4 pag. 15 bani

S'AU DESCHIS TABERELE DE CURTE

Intâia zi la tabăra de curte

E ora 11 și jumătate. Deschiderea festivă a taberei de curte s'a terminat și'n vârful catargului flutură drapelul. Jur-împrejur vezi multă mișcare, auzi frânturi de melodii, glume, zărești obraji încinși de joc: viața de tabără.

Pe terenul de volei are loc un meci interesant între echipa de băieți și echipa de fete. Păcat că ajungi odată cu fluerul arbitrului care vestește sfârșitul meciului prin victoria băieților. Totuși n'ai venit degeaba, pentrucă ai prilejul să asculți „declarația" lui Popescu Nicolae, căpitanul echipei de băieți:

— Am câștigat, ce-i drept, dar sunt sigur că dacă se țin de antrenament fetele ne pot învinge. Și-așa ne-au dat foarte mult de furcă, o spun ca s'audă cei ce ziceau că fetele nu-s în stare să ne stea împotrivă.

... Bun băiat, Popescu Nicolae, așa-i? Și mai sunt ca el. De pildă, Matei Cornel. Dar unde i Matei Cornel, că se afla aici adineauri? A, iată-l ieșind în fugă pe poartă. După el! Priviți, a observat o bătrână care-a alunecat și și-a scrântit piciorul... Impreună cu alți colegi care sosesc în goană, Matei o ridică ușurel:

— Nu vă temeți, o să vă însoțim până acasă.

— Lăsați, dragii mei, nu vreau să vă stingheresc joaca...

— Nu-i nimic, bunicuțo, ziua e mare și timp de joacă-i berechet. Incotro locuiești?

— Dă-mi sacoșa, o duc eu! interveni și Romanescu Nicolae.

Bunicuța îi privi cu recunoștință și porniră.

Inapoindu-se, Matei Cornel și tovarășii săi și-au dat seama c'au venit tocmai la timp să asiste la un eveniment important: Cioca Alexandru prinsese o broască țestoasă. Acum ședea cu ea în mână, înconjurat de un grup admirator.

— Vedeți, explica el copiilor pe un ton așa de grav de parcă ar fi comunicat o extraordinară descoperire, asta-i o broască țestoasă! O broască țestoasă de-adevăratelea!

— Unde-ai vânat-o? întrebă un băiețaș dintr'a III-a așteptând să afle că a fost „vânată" în cine știe ce junglă.

— N'am vânat-o... am prins-o aici, în grădina școlii, explică Cioca Alexandru și temându-se că și-a dezamăgit admiratorii adăugă energic: broasca asta țestoasă e primul oaspete la colțul viu al taberei noastre.

In curând vom porni noi înșine să căutăm alte vietăți. Aceea va fi într'adevăr vânătoare!

★

La tabăra de curte a Școlilor nr. 80 de băieți și 81 de fete din București se află însă și un loc liniștit unde gălăgia e prigonită: clubul. Aici se joacă șah și mai ales se citește. Unii pionieri stau aplecați asupra volumelor de versuri, alții călătoresc cu Jules Verne pe submarinul „Nautilus" ori sboară de... cinci săptămâni într'un balon. Lângă fereastră, Răducanu Sanda, conducătoarea unității, răsfoiește o revistă. Privirile-i cad pe fotografia artistei Arta Florescu. Poate nu știți că dorința Sandei e să devină artistă? Acum, ca și'n alte dăți, se închipuie jucând pe scena unui teatru mare... Până atunci însă mai e destul timp. Deocamdată Sanda își aduce aminte că trebue să-și aleagă o poezie frumoasă pe care o va recita la focul de tabără.

Geta COSTIN

Steagul suie la catarg

Ce dacă aici nu-i munte
Nici pe-aproape marea nu-i?
Steagul taberei de curte
Suie la catargul lui!

Jocuri, cânturi, voioșie,
N'or lipsi aici deloc.
Ba, pe seară o să fie
Colea'n tabără și joc!

Să te ții atuncea glume,
Dansuri, basme, recitări!
Să ne-asculte, multă lume
Va veni din cartier!

... Numai lenevoșii care'n
lâncezeală s'au deprins
Să se plângă sunt în stare
Că'n vacanță e plictis!

O poveste cu începutul în primăvară

Numai cu două ore în urmă, Andrei și Herman ieșiseră de la examen. După ce s'au repezit până acasă și au mâncat ceva, s'au înapoiat la școală.

— Ce spuneai tu că ai vorbit cu tovarășul profesor? întrebă Andrei.

— L-am întâlnit în curte și mi-a spus că e timpul cel mai bun pentru prășit. Dacă nu prășim acum, se întărește pământul și cresc buruienile.

— Atunci, să-i dăm drumul! grăbi Herman pasul.

Când au ajuns, prășitul era în toi pe lotul școlar.

Și pentrucă vorba lungă-i sărăcia omului, s'au apucat și ei de treabă fără să mai vorbească, fără să-i întrebe ceva pe ceilalți. Știau doar ce au de făcut...

Povestea porumbului de pe lotul școlar începe din primăvara asta. Și deși nu cuprinde ceva foarte deosebit, orice elev de la Școala germană din Sântana ți-ar depăna-o cu plăcere.

Munca pe lotul școlar începuse în primăvară și fiecare clasă își alesese o suprafață pe care s'o semene și s'o îngrijească.

Celor din clasa a VII-a le-a venit un gând pe care l-au destăinuit și tovarășului profesor de Științele naturii: să semene porumb pe suprafața care revenea clasei lor. Astfel vor afla multe lucruri despre cultura porumbului și își vor putea ajuta cu folos părinții în cultivarea acestei cereale.

Tovarășului profesor i-a plăcut gândul lor și i-a ajutat să și-l înfăptuiască. Au așteptat împreună timpul cel mai potrivit pentru semănatul porumbului și către sfârșitul lui Aprilie au semănat.

Când au dat primii colți, tare s'au mai bucurat cei dintr'a VII-a. Veneau în fiecare zi și smulgeau cu grijă orice buruiană

Când nu mai erau buruieni de plivit, parcă le părea rău. Ar fi vrut să aibă mereu ce face pe micul lor ogor.

A venit timpul primei prașile. Impreună cu tovarășul profesor au ieșit pe ogor. Au întors ușor pământul pe lângă fiecare tulpină și-au smuls încă odată buruienile. Câteva după amieze la rând au avut ce face. După aceea a venit o ploaie și porumbul a prins să crească parcă mai înviorat.

De la prima prașilă înainte, nici n'au băgat de seamă cum a trecut timpul. Au fost mereu ocupați cu pregătirea pentru examene. Dar tot n'au dat răgaz buruienilor să-și facă de cap prin porumbul lor. A doua prașilă a căzut chiar în timpul examenelor. Dar nici unul dintre ei n'a fugit de această muncă. Herman și Andrei s'au arătat și de data asta cei mai harnici.

Nici acum, în timpul vacanței, ei n'au uitat de lotul școlar. Intre timp porumbul a prins rădăcini mai trainice și tulpinele i s'au înălțat mai sus. Iar tinerii săi grădinari au căpătat cunoștințe care-i vor ajuta să-și sprijine părinții la munca câmpului. Oricum, tovarășul profesor i-a învățat să cultive porumbul după cele mai înaintate metode!

Așa că, la timpul cuvenit, nu numai știuleții aurii vor fi răsplata lor, ci și stăpânirea unor cunoștințe de preț.

Elvira POPAZU

Pentru prășit, îți ajunge sapa...; *...dar pentru cărat, de-abia ți-ajunge camionul!*

Prin satele patriei noastre

UN CÂNTEC AL BUCURIEI

În cuprinsul Bărăganului, în partea unde se află satul Mihail Kogălniceanu, grânele prind a se coace. Țăranii din gospodăria agricolă colectivă „A. A. Jdanov" dau gresia pe gura coaselor. Vremea secerișului e aproape și grânele sunt tot mai mândre. Incă puțin și cântecul secerătorilor va izbucni puternic, umplând văzduhul limpede în care se îmbată ciocârliile. La acest cântec vor fi părtași de drept și pionierii dela Școala elementară de 7 ani, ca unii ce au căutat să ajute pe colectiviști pentru ca grâul să crească curat, greu în spic. Oamenii spun că hărnicia pionierilor a fost de mult folos colectiviștilor în vremea plivitului. Atunci, când grijile școlărești de fiecare zi le îngăduiau, pionierii și școlarii intrau între hotarele câmpiei să smulgă rapița din lanuri. Și munca lor totdeauna a fost spornică. Pionierele David Maria și Corsaru Mariana au dovedit acolo pe câmpie că pot fi fruntașe nu numai la carte ci și la munca câmpului.

Cu ajutorul tovarășilor învățători și al inginerului gospodăriei, copiii au făcut cunoștință mai bine cu plantele pe care le studiază la Științele naturii.

Luna aceasta, la Mihail Kogălniceanu oamenii au pornit munca pentru radioficarea comunei. Se pare că vor isprăvi treaba aceasta mai curând decât și-au pus în gând. Pionierii le-au dat și aici ajutor după măsura puterii lor. Acum, sub conducerea învățătorului Benone Andrei, ei pregătesc un frumos program artistic. Dorința lor cea mare este ca atunci când se vor instala difuzoarele, ei să fie cei dintâi care să cânte la stația de radioamplificare. Să cânte așa de frumos cum nici când n'au mai cântat, după cum nici când nu s'a mai pomenit prin aceste locuri ca tot omul muncitor să aibă radio acasă la el.

Curând, când va începe seceratul, pionierii n'or să lipsească dela strânsul spicelor. Iar seara, după o zi de muncă, ei vor cânta în fața microfonului. Cântecul lor va fi cald ca spicul încins de soare și învăluitor ca vântul... Un cântec de bucurie al datoriei împlinite.

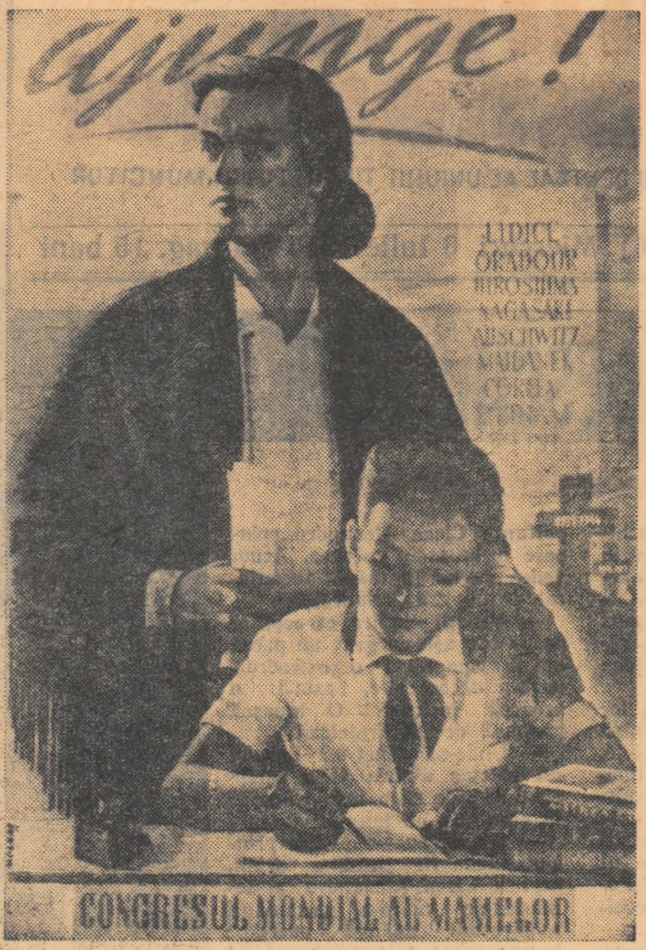
Fănuș NEAGU

Creștem viermi de mătase

In fiecare vacanță de vară unitatea noastră îngrijește un număr mare de viermi de mătase. Creșterea viermilor de mătase a devenit la noi o tradiție. Anul acesta, într'o adunare a activului pionieresc, s'au ales grupe de pionieri care să se îndeletnicească unele cu strânsul frunzelor de dud, altele de îngrijirea viermilor și curățenia lor. S'au fixat pentru fiecare grupă zilele și locul de unde vor aduna aceste frunze. S'au alcătuit echipe care să urmărească cu atenție și să noteze amănunțit etapele de desvoltare ale viermilor de mătase. Dorința noastră este ca în această vacanță, din cele 20 de grame de ouă încredințate școlii noastre, să obținem gogoși de mătase de calitate superioară. Aceasta e una din preocupările noastre de frunte.

Elisabeta DIACONU
cl. a VI-a
Școala de 7 ani nr. 1
Valea Seacă, regiunea Bârlad

Pentru pace, pentru viață !

„Dorim din toată inima pacea și fericirea copiilor noștri"

Aceste cuvinte vor răsuna puternic din pieptурile miilor de mame care se vor aduna la Congresul Mondial al Mamelor. Congresul va avea loc între 7 și 10 Iulie în Elveția, la Lausanne. Venite din toate colțurile lumii, femeile își vor spune cuvântul hotărît pentru apărarea vieții copiilor lor, împotriva războiului.

In numele fericirii voastre și a tuturor copiilor lumii, delegatele la Congres vor cere interzicerea folosirii armelor de exterminare în masă, îmbunătățirea vieții copiilor din țările capitaliste în care cheltuielile de înarmare răpesc copiilor pâinea dela gură.

La noi în țară, femeile dela orașe și sate, alături de întregul popor, întâmpină Congresul cu însemnate victorii în muncă. De asemenea pionierii și școlarii pregătesc daruri delegatelor care vor reprezenta diferite țări la Congres.

Pentru ca să nu se mai repete crimele dela Auschwitz, pentru ca să nu mai piară un alt Lidice, pentru ca viitorul copiilor lumii să fie tihnit și plin de bucurii, Congresul Mondial al Mamelor își va spune răspicat cuvântul!

Împotriva nedreptății

Porțile minei Bastardo din Italia au fost închise! Cu ce își vor mai hrăni copiii, minerii care trudeau zi și noapte în adâncuri? Unde să caute o bucățică de pâine? Soțiile minerilor s'au adunat într'o zi ploioasă în fața clădirii direcției și au cerut ca mina să fie redeschisă. De acolo au pornit spre orașul Peruggia, la prefectură, unde au făcut o mare demonstrație de protest împotriva acelora care i-au lăsat pe drumuri.

Poliția călare a încercat zadarnic să le împrăștie. Populația orașului s'a alăturat cu hotărîre la această puternică manifestare de luptă pentru apărarea dreptului la muncă și la viață, pentru pâine și pace.

Pentru o viață fericită

„Pacea înseamnă pâine, războiul înseamnă moarte! Noi dorim pace și o viață fericită copiilor noștri!" — Cu această lozincă au ieșit femeile din Hamburg la o demonstrație de protest împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale.

LEGENDA LACULUI TEKIRGHIOL

De mult, tare de mult, pe când în Dobrogea nu se afla atâta lume ca acum, trăia'n acele locuri un Turc bătrân și singuratic, care n'avea nici familie, nici avere, ci numai un măgăruș. Bătrânul se numea Tekir și deși trecuse suta de ani, muncea încă vârtos, câștigându-și cinstit pâinea. Da'uite că dela o vreme începu să se simtă bolnav. Mai ales picioarele îl dureau c'o durere așa ascunsă și pătrunzătoare, că bietul Tekir se dădea de ceasul morții și nu-și afla leac. Văzând el că se'ngroașă gluma și la urma urmei nici munci nu mai poate, hai că merge la hogea să ceară sfat.

Hogea, tolănit turcește pe-un divan cu perne multe, l-a primit sorbindu-și cafeaua.

Tekir i s'a închinat adânc și i-a spus:

— Mărite hoge, sunt nenorocit. M'a lovit o boală grea la bătrânețe și nu mă pot alina. Dă-mi un sfat.

— Să vedem ce spune Coranul! a glăsuit hogea, suflecându-și fără grabă mânecile halatului, și luă o carte foarte groasă îmbrăcată în argint. Uite, drept credinciosule Tekir, spuse hogea după puțină cetire, Coranul spune să-ți găsești alinare în dragostea față de rudele tale!

— N'am rude, îs singur! a glăsuit tremurat Tekir.

— Dacă-i așa, Coranul spune să-ți găsești alinare dând slavă lui Alah, drept-credinciosule Tekir!

— Am dat slavă lui Alah și când eram tânăr, zdravăn — și tot m'a lovit pacostea...

— Atunci, se sburli hogea, nu-ți mai rămâne, drept-credinciosule Tekir, decât să te lași în voia celui mai bun prieten al tău. Acum du-te. Alah cu tine.

Și Tekir plecă vrând nevrând.

„Ce prieten am eu, un bătrân singuratic? Poate numai măgărușul ăsta... Să mă las în voia lui, că tot nu mai am ce pierde".

Incalecă pe măgăruș și-i zise:

— Hai, prietene, du-mă încotro vrei...

Și măgărușul o porni. Merse el ce merse și ajunse pe malul unui ghiol (lac). Cu gând să-și mai răcorească tălpile fripte de arșiță, Tekir își îndeamnă măgărușul în apă. Măgărușul, purtându-și stăpânul în spate, intră. Dar când Tekir îl îndemna să iasă, nimic. Măgărușului, încăpățânat ca toți măgărușii, îi venise chef să nu se miște de acolo. Cum Tekir nu se grăbea, rămase călare în ghiol cu picioarele'n apă o vreme bunicică. Neavând ce face, se gândea la viața lui amărîtă, lipsită de bucurii. Deodată, nu știu cum, i se păru că durerile din picioare i se mai domolesc. Temându-se să nu fie doar o părere, rămase nemișcat, clipind uimit. Intr'adevăr, durerea se mai alinase. Cum-necum, acesta era adevărul! Oare apa era fermecată?

Peste o vreme, măgărușul catadicsi să iasă la mal. Tekir descălecă și pentru a-și da seama mai bine de alinarea durerilor, nu pregetă să pășească chiar prin nămolul dela mal. Se alese cu picioarele nămolite și cu credința că într'adevăr era ușurat! De bucurie uită să-și mai spele nămolul și rămase așa pe malul lacului, tot mirându-se. In urmă însă, se spălă cuviincios, desfăcu pătura de pe spinarea măgărușului și adormi.

A doua zi o pornire de neînțeles îl făcu pe Tekir să intre iarăși în apă. Durerile îl lăsară și mai mult. Dându-și seama că ghiolul avea puteri de mare vraci, Tekir luă obiceiul să facă în fiece zi baie de apă și nămol, până se înzdrăveni cu totul. Atunci el porni prin sate sfătuind pe cei suferinzi să-și caute alinare la acest ghiol, care cu timpul căpătă numele de Tekirghiol. Aici vin în zilele noastre sumedenie de oameni care caută și găsesc însănătoșire. Deși nimeni nu mai crede că apa-i fermecată, totuși acei care cunosc povestea bătrânului Tekir nu uită să-și amintească cu drag de el.

culegere de Al. Ovidiu ZOTTA

Eri a avut loc pe stadionul „23 August" din Bucureşti serbarea sportivă organizată în cinstea sfârşitului de an şcolar şi a celui de al V-lea Festival dela Varşovia.
In fotografie puteţi vedea un aspect din „Repriza pionierilor".

Intâlnire sportivă

Mai erau două săptămâni până la întrecerea dintre pionierii beiuşeni cu sportivii Palatului pionierilor din Oradea. Şi după cum era ştiut, întrecerea cerea multe cunoştinţe, dar şi antrenamente serioase! Nu mai era timp de aşteptat. Zilnic veneam la Casa pionierilor şi doar seara terminam antrenamentele la diferite discipline. De obicei începeau cei dela tenis de masă. In acest timp noi, ceilalţi membri ai cercului sportiv, ne aşezam în jurul mesei formând un cerc de „spectatori" care observau toate greşelile, discutându-le la sfârşitul fiecărui set sau joc. Urmau apoi şahiştii, voleibaliştii; ziua se încheia cu cel mai îndrăgit punct al antrenamentului: fotbalul. „Spectatorii" formau şi de astă dată o adevărată comisie, în faţa căreia nu se admitea nicio greşeală!

Şi aşa au trecut zilele la rând, aducând clipa mult aşteptată când beiuşenii noştri s'au aliniat pe terenurile sportive dela Oradea. Am avut multe emoţii şi am trecut deseori prin clipe grele. Orădenii, adversarii noştri, se arătau şi ei pregătiţi foarte bine. Nu era uşor să câştigi întâietatea în faţa unor astfel de adversari. Dar iată că până la sfârşit antrenamentele noastre regulate ne-au adus o mare satisfacţie: am câştigat întrecerea.

La şah, Vidicaru Alexandru şi Lasic Ştefan, au avut o comportare minunată. Au câştigat câte 3 partide, pierzând doar câte una din cele 4 jucate de fiecare. Cu ajutorul lor am câştigat cu 11 : 5. La tenis de masă cel mai bun a fost Aron Radu, care a jucat 4 meciuri, câştigându-le pe toate. Scorul final a fost de 9 : 7.

Fotbaliştii, care de asemenea şi-au adus contribuţia la victoria finală, au câştigat meciul cu 5 : 2.

Această întrecere sportivă a fost prima din vacanţă. Noi ne vom pregăti de acum şi mai bine, pentrucă în vacanţă vom avea încă multe întâlniri sportive.

George RUCHWALD
Casa pionierilor-Beiuş

In cinstea Festivalului

Daruri...

„Ne pregătim pentru Festivalul dela Varşovia". Cu această temă, pionierii Unităţii nr. 23 din Oraşul Stalin au organizat zilele trecute o adunare. Dar să nu credeţi cumva că la această adunare s'au ţinut referate şi au avut loc discuţii. Nu. Fiecare fetiţă din unitate a venit la adunare cu aţă colorată, pânză, caiete cu modele naţionale. Fiecare dorea să-şi arate dibăcia şi îndemânarea la cusut şi la brodat.

— Aici vom scrie numele autorilor. Ce zici Inge? — se sfătuia Franius Ingrid cu prietena sa împreună cu care proiecta o copertă de carte.

Intr'o altă bancă, Rusu Mariana zorea lucrul ca să termine de brodat semnul de carte început acasă. Până acum multe daruri au fost desigur terminate, dar unitatea mai are destule treburi. La tabăra de curte se pregăteşte o casetă mare de sticlă care va fi pictată cu felurite motive naţionale. Şi apoi mai trebue organizată şi o expoziţie cu toate darurile; atunci se va cumpăni care dintre ele merită să ia drumul spre prietenii noştri, spre participanţii la cel de-al V-lea Festival dela Varşovia.

Ecaterina POP

La panoul de onoare

La panoul de onoare din parcul oraşului Alexandria au apărut noi fotografii. Unele din ele oglindesc fapte din activitatea pionierilor din comuna Storobăneasa închinate Festivalului dela Varşovia.

Nu de mult am trecut pe la ei şi am văzut toate cele înfăţişate în fotografii. Chiar şi mai mult. Ei au strâns până în prezent peste 2000 kg. fier vechi, au înfrumuseţat 3 uliţi ale comunei, au amenajat o pistă de alergări, o groapă de sărituri şi un teren de baschet. Afară de aceasta ei au mai confecţionat şi un frumos costum pionieresc pe care îl vor trimite la Festival. Acum ei îşi continuă activitatea. Poate că nu peste mult timp, la panoul de onoare vor apare şi alte aspecte grăitoare ale muncii pionierilor din Storobăneasa.

Sandu DUMITRU
activist al comitetului raional U.T.M. Alexandria.

In gară zăbovea de vreo două zile un tren care avea ceva neobişnuit. Erau două vagoane, fără locomotivă. Se părea că stăteau acolo de când lumea şi nu aveau de gând să meargă nici încolo, nici încoace. Mai mulţi copii, locuitori ai Semlacului, se adunaseră în gară în faţa acelui tren ciudat şi priveau cu mirare oamenii din vagoane şi lucrurile lor; erau acolo tot felul de haine neobişnuite, în culori ţipătoare, de catifea sau de mătase, apoi mai erau copaci, munţi, ba chiar şi mări pictate!

O barbă cum aveau printre lucrurile lor artiştii de'a Teatrul de Stat din Arad, care veniseră în turneu aici, la Semlac, i-ar fi trebuit astă iarnă şi lui Ioan Stretea din clasa a VII-a. La carnavalul pomului de iarnă, Ioan Stretea fusese Moş Gerilă. Dar nu avusese o barbă atât de mare şi de frumoasă. Nici costumele pe care le lucrează pentru serbări Iuliana Octavian nu sunt chiar ca acestea ale artiştilor, oricâtă osteneală îşi dă ea.

Dar reprezentaţiile date de elevii şcolii mixte nr. 1 din Semlac la căminul cultural se bucură cu toate acestea de mult succes! Alături de programele prezentate de echipele artistice ale gospodăriei colective

sau gospodăriei de stat, corul, dansurile, feeriile ori dramatizările după „Vizită", „Domnul Goe", sau după vreun basm de Creangă, interpretate de elevii şcolii mixte, sunt aşteptate întotdeauna cu nerăbdare. Deobicei, programele şcolii mixte nr. 1 se completează cu numerele prezentate de copiii Şcolii germane din Semlac. Dacă Şcoala nr. 1 prezintă o piesă, programul se completează cu corul şcolii germane, acompaniat de acordeonista lor, sau cu o polcă executată de echipa de dansuri a şcolii germane. Iar dacă Şcoala germană joacă o piesă, Şcoala nr. 1 o completează cu coruri şi dansuri.

Uneori, echipa artistică dela Şcoala nr. 1 dă reprezentaţii şi în alte comune. La Secusigiu şi la Seitin, tinerii artişti amatori au fost primiţi cu multă bucurie.

Nu de mult, colectiviştii din Semlac au sărbătorit cinci ani dela înfiinţarea gospodăriei lor. Cu toate că în timpul serbărilor care au avut loc în aer liber ploua, programele şcolii române şi ale şcolii germane au fost tot timpul urmărite cu multă atenţie şi viu aplaudate. Şi cu toată ploaia, mulţi spectatori jucau în ritmul horei sau al polcii cântate pe scenă.

Sonia LARIAN

Micii culegători de plante medicinale

Intr'o după amiază şedeau de vorbă în curtea Şcolii elementare mixte nr. 40 din capitală Eugen Vrabie, instructorul superior de pionieri şi Marilena Pârşan, conducătoarea unităţii.

— După cât se vede, vremea se vesteşte buna pentru mâine — vorbi Marilena.

Instructorul încuviinţă:

— Dacă o să fie frumos, apoi să nu stăm de pomană. Ai fost în poiana din mijlocul pădurii? Floarea de muşeţel s'a 'ntins cum se întind ciupercile după ploaie.

Marilena înclină din cap:

— Inţeleg, tovarăşe instructor, e vremea să culegem muşeţelul.

Scurt timp după această discuţie, instructorul şi conducătoarea unităţii organizară o încunoştiinţare „în lanţ" între pionieri.

Dela unul la altul sosea aceeaşi veste: „Mâine dimineaţă la ora 8 şi jumătate pornim în pădure după muşeţel... Il usucă soarele, poate fi călcat în picioare! Nu-i păcat? Muşeţelul este o plantă medicinală folositoare".

...Aşa s'a întâmplat că a doua zi dimineaţa se strânseră în curtea şcolii vreo douăzeci de şcolari, unii cu panere împletite din nuiele, alţii cu trăistuţe, pungi — fiecare cu ce a avut mai la îndemână acasă. Venise în mijlocul lor nu numai instructorul, ci şi profesorul de Ştiinţele naturii, pe care copiii hotărîseră să-l cheme alături de ei pentru a le da îndrumări practice despre felul cum trebue cules muşeţelul.

Munca era spornică; era făcută cu cânt şi veselie. Punguţele şi coşuleţele se umpleau cât ai clipi din ochi. Două fetiţe, Mercheşan Magdalena şi Ana Ocruşnic, se îngrijeau de transportarea recoltei la şcoală. Acolo, într'o cameră întunecoasă — pe care o aleseseră după sfatul profesorului — fuseseră rânduite anume câteva bănci lungi, acoperite cu velniţe curate.

Până la ora 12, munca n'a încetat. Rodul activităţii „micilor gospodari" a fost pentru fiecare din ei o adevărată răsplată... In încăperea întunecoasă, maldăre de muşeţel împrăştiau o aromă proaspătă, plăcută... Planta binefăcătoare se va găsi mâine desigur în rafturile unei farmacii sau poate va da alinare unui bolnav.

Cornelia SIMIONESCU

Cei mici îşi au colţul lor în tabără!

ARTEK

Chiar lângă marea albastră, printre chiparoşi şi platani, sunt şiruri de căsuţe albe. Soarele strălucitor de Sud îşi revarsă cu dărnicie căldura. Feţele micilor stăpâni ai minunatului oraş al pionierilor — Artec — radiază de fericire. Din Nord şi din Sud, din Orientul Indepărtat şi din Ucraina, din Bielorusia, vin să se odihnească aici mii de cetăţeni mici ai marei Ţări Sovietice.

Odată ajunşi, ei nimeresc într'o lume minunată de veselie, de distracţii. O adevărată fericire pentru copii: soare, flori, mare. Sănătoşi, bronzaţi de soare, ei se scaldă şi se joacă în valurile mării. Nu-i rău să te scalzi — dar ce băiat, privind întinderea fără de sfârşit a mării, nu şi-a spus visător: „Ce bine ar fi să plec într'o călătorie îndepărtată"! Şi ca într'un basm adevărat, acest vis se realizează uşor. Copiii pot pleca în călătorii îndepărtate. Pionierii din Artec au şalupele lor. Una din ele poartă numele pionierului erou Pavlic Morozov, alta se numeşte „Neînfricatul", iar a treia „Artec".

Dintr'un moment într'altul „Neînfricatul" trebue să pornească.

— Ridicaţi podeţul! Deslegaţi vasul!

Cine ştie, poate că aceste comenzi prompte le dă un viitor căpitan de navă, deocamdată pionier.

Iată-l acum, plin de siguranţă, pe puntea de comandă:

— Cu toată viteza, înainte!

Şi departe, pe întinsul lucios al mării, răsună cântecul:

„Soarele străluceşte viu,
Te salutăm, ţară minunată..."

Pionierii mai mari au plecat în larg, ceilalţi au rămas pe ţărm. Ei fac încă mult timp semne celor ce se îndepărtează în orizont.

Se înţelege că cei mici sunt cam necăjiţi dar nu-i nimic, nici ei nu se vor plictisi. Instructoarea îi cheamă la joc. Şi peste un minut...

...Cei mai mici străbat preocupaţi şi grăbiţi cărările parcului întins. Ei au plecat să caute „cheiţa de aur". In drum, întâlnesc o mulţime de lucruri neprevăzute şi interesante.

Ba răsare ca din pământ o „vulpe" care le pune întrebări şi le cere să-i deslege ghicitori, ba apare un „iepure" care le cere să danseze şi ca recompensă le arată unde trebue să caute cheiţa fermecată.

In cele din urmă, „cheiţa" este găsită. E o cheie mare, are aproape un metru.

de N. IZVECOVA
(Articol scris pentru „Scânteia pionierului")

———

Apoi, uşa cinematografului, unde rulează un film interesant, se deschide larg în faţa copiilor.

★

Odihna devine mult mai plăcută când ai şi câte ceva de lucru. In umbra brazilor şi a cedrilor seculari se află o casă cu două etaje. Copiii mici şi mari păşesc pragul ei privind cu respect inscripţia: „Staţiunea tinerilor tehnicieni". Aici toată ziua răsună freamătul muncii: taie ferăstraiele, se aude zgomotul rindelelor... Mâini îndemânatice construesc modele de planoare şi nave rapide, montează aparate de radio şi lucrează în traforaj rafturi pentru cărţi. La staţiunea tinerilor tehnicieni din Artec, copiii activează în cadrul celor mai diferite cercuri: de aeromodelişti, de constructori de nave, de radiotehnicieni, de fotografi, de tâmplari...

Tinerii pictori caută locurile cele mai pitoreşti şi învaţă să deseneze după natură.

Brodeze iscusite împletesc dantele şi cos modele frumoase. Nu lipsesc de aici nici tineri sculptori. Mulţi din ei lucrează chiar foarte bine. Odată, o fată a sculptat un broscoi. Părea viu, numai că era de dimensiuni foarte mari. Broscoiul acesta a fost instalat într'un mic bazin. Prin gura lui s'a tras o ţeavă şi apa a început să ţâşnească. Este lesne de închipuit cât s'au bucurat copiii de această invenţie a lor.

★

Tinerii pictori caută locurile cele mai pitoreşti şi învaţă să deseneze după natură. Dacă ici cu tine creioane şi culori într'o excursie câte schiţe şi desene nu poţi aduce!

Marşurile şi excursiile prin locurile istorice atât de pitoreşti ale Crimeii nu pot fi uitate. Tinerii excursionişti străbat potecile de munte şi desişurile pădurilor. In pădurile seculare, pionierilor li se arată animale ce se întâlnesc rar. Dar ce poate fi mai atractiv ca o excursie pe muntele Ursului? Copiii urcă în lanţ, unul după altul, cu mare atenţie, ca nişte alpinişti încercaţi. Cât de interesant este să faci un popas cu tot detaşamentul în „urechea" ursului. Focul de tabără împrăştie un fum amărui, pocnesc lemnele. Pionierii ascultă legenda acestui munte. Se spune că, de mult, un urs s'a lăudat că o să bea toată Marea Neagră. El s'a aplecat peste apă şi a rămas nemişcat ca o stâncă mare de piatră.

La Artec sunt de neuitat marile focuri de tabără care se aprind pe înserat. In parc sunt pregătite pentru copii o mulţime de distracţii. Aici te poţi plimba pe căluţii unui carusel, poţi participa la jocuri interesante, poţi să te dai în leagăn...

Oamenii de vază ai ţării, scriitori, pictori, savanţi, artişti şi maeştri ai sportului vin la focurile de tabără organizate de pionieri.

Sună trompetele. Detaşamentele pionireşti coboară spre mare, spre terenul frumos împodobit, pe care se aprinde de obicei focul de tabără. Focul a fost aprins. Mii de scântei se ridică spre cer. Veselia copiilor e acum în toi. Exerciţiile sportive sunt urmate de jocuri, de veselul dans „gopac", de dansuri populare bieloruse, lituaniene, uzbece...

O deosebită bucurie le aduce copiilor spectacolul dat de oaspeţi: copii din China, Bulgaria şi Ungaria. O prietenie fierbinte îi uneşte pe toţi. Mulţi pionieri pleacă din Artec ducând cu ei adresele noilor prieteni. Şi prietenia începută la Artetc se întăreşte. Copiii îşi scriu despre viaţa şi activitatea lor, cer sfaturi şi îşi împărtăşesc visurile.

★

Cu treizeci de ani în urmă, în anul 1925, la poalele lui Aiu-Dag a răsunat pentru prima dată goarna pionierească.

S'au stabilit aici primii pionieri. Guvernul sovietic a deschis pentru pionieri o tabără în Crimeia. An de an tabăra devenea tot mai pitorească, se înălţau tot mai multe vile frumoase. Artecul se întinde acum de-a-lungul ţărmului, dela poalele muntelui Urs până la Gurzuf. Tot anul sunt flori la Artec, tot anul minunata tabără pentru copii, situată pe ţărmul mării albastre, îşi primeşte micii săi stăpâni.

Aici copiii se întăresc şi cresc oameni puternici şi sănătoşi.

Sub bolţile grotei Puşkin

Jocuri distractive

Şaradă

Lângă nota ce-o adie
Un diapazon lovit,
Adăugaţi din Chimie
Un simbol şi, însfârşit,
Mai găsiţi şi verbul care
Nu face nicio mişcare!
...şi-ţi dau toate, prin urmare
O insectă stricătoare!

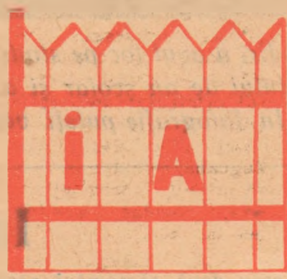
Triverb

(8, 2, 4)

Monoverb cu incastru anagramat

XXOXOX

Monoverb

(5—8)

O carte veselă

„Veniţi la joc"

„Copiilor le place viaţa în aer liber, le place să zburde, să se joace, le plac întrecerile, marşurile şi cântecele". Cu aceste cuvinte începe cartea „Veniţi la joc", scrisă de Iosif Teodorescu — Arghezi. Cunoscând dragostea voastră pentru joacă, el prezintă în această carte scrisă pentru voi, pionierii şi şcolarii, tot felul de jocuri interesante şi distractive. Aţi auzit vreodată de „buşteanul zburător" sau de „puntea delfinului"? Dar de „hora marinarilor"? Desigur nu. Ei bine, răsfoind această carte veţi afla că „buşteanul zburător" este un joc sportiv pe care îl puteţi uşor organiza în pădure în timpul unei excursii, că „puntea delfinului" nu-i altceva decât un minunat joc în apă, ca şi „hora marinarilor" de-altfel.

Zeci de alte jocuri vă învaţă, dragi prieteni, autorul acestei cărţi. Printre ele se află şi jocuri pe care le puteţi organiza în recreaţii în timpul anului şcolar şi jocuri sportive de iarnă.

Ce ar spune despre vacanţă...

UN LENEŞ: Vacanţa e timpul când poţi sta degeba fără să-ţi spună nimeni nimic.

UN CORIJENT: Vacanţa e nici ma[i] mult nici mai puţin decât un al cincilea pătrar!

UN CHIULANGIU: Vacanţa e [o] perioadă în care nu poţi chiuli pentru că pur şi simplu n'ai de unde. Ce plictiseală...

UN SPECIALIST „IN SUFLAT" Vacanţa e ceeace îmi produce o înţepenire a fălcilor.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7 61 00 7 60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52